

Joopie en Sinterklaas

PetraLouise Muris

JOO-PIE EN SIN-TER-KLAAS.

Lettergrepenverhaal.

Voor de kleintjes.

Geschreven en geïllustreerd door

PetraLouise Muris

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn **zonder reclame of gebedel** voor goede doelen of stichtingen **gratis** voor eigen gebruik te downloaden of te printen van: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze **kindvriendelijke site** is voorzien van **kindveilige keurmerken**.

Wereldwijd geregistreerd.

Joopie vraagt zich af
waarom zwarte Piet niet komt.

Joo-pie is al vroeg wak-ker.
Van-daag mag hij met pa-pa mee.
Sin-ter-klaas komt op pa-pa zijn werk.

Joo-pie krijgt straks
iets leuks en snoep van
de Sint.
Lek-ke-re
pe-per-no-ten.

Joo-pie wil zich ver-kle-den.
Hij heeft een zwar-te pie-ten-pak.
Die was ooit van pa-pa.
Ma-ma zal Joo-pie
straks sch* min *ken.
(zeg s-j-min-ken)
Dan wordt zijn ge-zicht zwart.

Mama zegt,
Jij hoeft niet he-le-maal zwart.
Ik geef je een paar veeg-jes.
Dan lijkt het roet.
Dan lijkt het net of jij door de
schoor-steen kwam.

Als hij op pa-pa zijn
werk is denkt Joo-pie,
nu komt de Sint!

Toch duurt dat nog een he-le poos.
Eerst komt er een goo-che-laar.
Joo-pie krijgt een bal-lon die op een
hond lijkt.

Hij denkt, waar blijft
de Sint? Komt hij nog?
Pft, wat duurt het lang!

Straks ben ik hier voor niets.
Dan heb ik al-leen een bal-lon.
Niks leuks en ook geen lek-kers.

Al-le kin-de-ren zin-gen:
Sin-ter-klaas-je
Bon-ne, bon-ne, bon-ne.
Er komt niemand binnen.
De deur is pot-dicht.

Joo-pie huilt, hij
wil naar huis.
Sin-ter-klaas komt
toch niet.
Plots wordt er heel
hard op de deur
ge-klopt.

De kin-de-ren zin-gen nog har-der.

Dan vliegt de deur plot-se-ling o-pen.
Een ra-re man springt naar bin-nen.
Het is geen Piet, dat kun je zo zien.

Hij lijkt er wel een
bee-tje op.

Hij heeft ge-le ve-gen
op zijn ge-zicht.

Heeft hij ei ge-knoeid?

Is zijn ge-zicht vol
ei-geel?

Plots rent er weer een
ra-re man naar bin-nen.

Deze keer een paar-se.

Wat heeft die nou weer op zijn ge-
zicht ge-smeerd! Bos-bes-sen-jam?

(jam, zeg s-jem)

Joo-pie be-grijpt er niets van.

Wan-neer komt zwar-te Piet?

Sin-ter-klaas komt bin-nen met nog
meer raar ge-kleur-de man-nen.
Zij gooi-en al-le-maal pe-per-no-ten.
En Sint noemt hen al-le-maal Piet.

Joo-pie mag bij de
Sint ko-men.
Die zegt, als je zingt
krijg je iets leuks.
Joo-pie zingt niet.
Hij huilt heel hard.

Sint vraagt, **ben je
bang voor mij?**
Dat hoeft niet hoor.

Nee, huilt Joopie, ik huil om-dat
zwar-te Piet er niet is.

Hier zijn al-leen ra-re man-nen met
schmink. (zeg sj-mink)

Ik mocht ook schmink op.

Waar blijft zwar-te Piet toch!

Ach Joo-pie, zegt de Sint,
mijn pie-ten zijn echt niet
thuis hoor! Die zijn niet in Span-je!
Kijk, zij zijn toch hie ier.

Zij heb-ben al-le-maal
nieu-we kle-ren aan.

Zij doen an-de-re kleur-tjes op hun
ge-zicht.

Dat vin-den zij leuk.

Ik vind het ge-mak-ke-lijk.

Nu hoef ik niet meer na te den-ken
wat hun na-men zijn.

Kijk, zie je die Piet met de ge-le
ve-gen in zijn ge-zicht? Dat is O-rin.

Die paar-se heet Bem-be.

Dan staat daar Mar-nie en Ta-jo.
Ta-jo houdt van een o-ran-je kleur en
A-dan is groen.
Moei-lij-ke na-men he?

En? Zijn mijn pie-ten leuk Joo-pie?
Ach, er zijn er zo-veel!
Er zijn zo-veel pie-ten!
Zij hel-pen mij heel goed.

Zij bren-gen al mijn pak-jes
naar de kin-de-ren.

Daar-om noem ik ze al-le-maal Piet.
Lek-ker ge-mak-ke-lijk!

Maar ze he-ten al-le-maal
an-ders.

Kijk Joo-pie, som-mi-ge
pie-ten wil-len zwart zijn.
Die wil-len geen an-de-re
kleur.

Zij wil-len ook geen
nieu-we kle-ren.

Zo is het nu een-maal.

Dat laat ik maar zo.

Be-grijp je dat Joo-pie?

Joopie knikt ja.

Wil jij ook een pak-je Joo-pie?

Ge-le Piet? Geef jij Joo-pie eens dat ro-de pak-je?

De ge-le Piet geeft Joo-pie zijn pak-je. Hij vraagt, jij wil-de toch een ro-de kiep-wa-gen?

Maak het pak-je dan maar gauw o-pen.

Hij legt me-teen een paar pe-per-no-ten op Joo-pie zijn schoot.

Dank u Sin-ter-klaas en ge-le Piet!

Hij rent naar zijn plaats te-rug.
Hij o-pent zijn pak-je bij ma-ma en
pa-pa.

Hij denkt, ra-re kleu-ren man-nen?
Ha, ha, het zijn ge-woon pie-ten!

Hij kijkt niet meer naar de
ge-kleur-de pie-ten.
Ook niet naar de Sint.

Hij ziet zijn nieu-we au-to, daar' wil
hij mee spe-len.

EIN-DE.

